Can Coll apaga els fogons

El popular hostal del carrer Hortes de Girona, originari del 1952, ha plegat Era un dels últims establiments de la ciutat on s'oferia una cuina senzilla com les de casa, així com un allotjament sobri i funcional

Can Coll , tancat i barrat ahir al mat , en una imatge presa des de la Lliberia 22, situada al costat del popular hostal. Foto: QUIM PUIG.

La Lurdes i en Miquel de can Coll s'ho han deixat estar i Girona ha perdut un altre d'aquells hostals senzills i assequibles que hi havia a totes les ciutats fins fa poques dècades. L'home s'ha jubilat, la dona ho farà d'aquí a poc i les filles tenen altres feines. Llei de vida.

A can Coll no hi podies anar a demanar plats de disseny ni reservar-hi una habitació amb jacuzzi. La sofisticació no era cosa seva. En aquell menjador que donava al carrer Hortes t'oferien, depenent del dia de la setmana, canelons, arròs, escudella, macarrons, patata i mongeta, vedella amb bolets, una bona amanida..., el que probablement menjaries a casa. La Lurdes Coll, filla del matrimoni fundador del negoci, reivindicava ahir aquest model de cuina, gairebé un estil de vida. “A Girona s'està perdent molt i és una llàstima”, lamentava. Al pis superior, el viatger disposava de vuit habitacions netes i correctes, segons llegim en els comentaris que han deixat alguns clients en un d'aquests llocs web especialitzats.

Només els més veterans recordaran que fins a mitjan segle passat, als baixos del que hem conegut com a can Coll hi havia un carboner. El 1952 en Joaquim Coll i la Mercè Pérez, pares de la Lurdes, van decidir arrendar el local i van obrir-hi una taverna, un negoci que trobem en pobles i ciutats de l'època perquè aleshores tot es comprava a granel. La botiga la portava la dona, mentre que el seu marit continuava amb la seva professió de xofer d'autocars. Es veu que l'àvia de la Lurdes era molt bona cuinera i col·laborava a la taverna fent alguns plats per a la clientela. L'èxit del menjar va convertir de mica en mica el vessant de restaurant en la primera activitat, en detriment de la venda de vi. La creixent activitat a la cuina i al menjador va fer fins i tot que en Joaquim deixés els autocars i s'afegís al negoci familiar. En la dècada dels setanta hi van incorporar les habitacions, on han anat a dormir alguns clients fixos i sobretot turistes que, més que luxes, buscaven un allotjament funcional i al mig de Girona. “Anàvem fent, fins que va venir la crisi”, explica la Lurdes. Una part notable de la clientela típica del menjador de can Coll havia estat, tradicionalment, el treballador de feines relacionades amb el món de la construcció: paletes, pintors, llauners... “Era el lloc dels obrers”, resumeix un assidu de l'hostal, Guillem Terribas, de la veïna Llibreria 22. La davallada del totxo es va deixar sentir molt en establiments com aquest, i –pel que diu la mestressa– intuïm que mai més va ser el mateix. Els darrers anys el negoci el portaven ella, el seu home i dos empleats. Quan van pensar a deixar-ho, van plantejar-se mantenir les habitacions, però finalment ho van desestimar.

Tenint en compte la bona ubicació del local, és probable que no es tardi gaire a obrir-hi un nou negoci. Potser serà un restaurant, però segur que no tindria res a veure amb com era can Coll.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 15-11-2016 Pàgina 14

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1021917-can-coll-apaga-els-fogons.html